

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 2. listopada 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Značajka onih koji evangeliziraju jest radost

Tema razmišljanja: 'Navijesti [mu] evanđelje (Dj 8, 35). Filip i 'hod' evanđelja na novim putovima'

Draga braćo i sestre!

Nakon Stjepanova mučeništva, čini se da je „hod“ Božje riječi doživio zastoj jer je izbio „veliki progon na Crkvu u Jeruzalemu“ (Dj 8, 1). Nakon toga, apostoli ostaju u Jeruzalemu, dok su se mnogi kršćani rasuli po drugim mjestima diljem Judeje i Samarije.

U Knjizi Djela apostolskih progona se javljaju kao trajno stanje života učenikâ, u skladu s onim što je Isus rekao: „Ako su progonili mene, i vas će progoniti“ (Iv 15, 20). Ali progonstvo, umjesto da gasi vatru evangelizacije, još je više jača.

Čuli smo što je učinio đakon Filip koji počinje evangelizirati gradove u Samariji i mnogobrojni znaci oslobođenja i ozdravljenja prate naviještaj Riječi. U tome trenutku Duh Sveti označava novu etapu na putu evanđelja: nagnao je Filipa da izađe ususret strancu kojeg je srce otvoreno Bogu. Filip ustaje i s oduševljenjem se daje na put te na pustom i opasnom putu susreće visokog dostojanstvenika etiopske kraljice, upravitelja njezine riznice. Ovaj čovjek, eunuh, nakon što je bio u Jeruzalemu radi bogoštovlja, vraća se u svoju zemlju. Bio je židovski prozelit iz Etiopije. Sjedeći u kočiji, čita svitak iz Knjige proroka Izaije, posebno Četvrtu pjesmu o Sluzi Jahvinom.

Filip prilazi kolima i pita ga: „Razumiješ li što čitaš?“ (Dj 8, 30). Etiopljanin odgovara: „Kako bih mogao razumjeti ako me tko ne uputi?“ (Dj 8, 31). Taj moćni čovjek prepoznaje da treba nekoga da ga vodi u razumijevanju Božje riječi. Bio je veliki bankar, bio je upravitelj ekonomije, imao je svu snagu novca, ali znao je da bez objašnjenja ne može razumjeti, bio je ponizan.

A ovaj dijalog između Filipa i Etiopljanina također nas tjera da razmišljamo o činjenici da nije dovoljno čitati Sveto pismo, nego treba razumjeti njegovo značenje, pronaći „sok“, zaviriti ispod

„kore“, crpiti Duha koji nadahnjuje slovo. Kao što je papa Benedikt rekao na početku Sinode o Božjoj riječi, „egzegeza, pravo tumačenje Svetoga pisma, nije samo književni fenomen. [...]. To je pokret mojega žića“ (*Meditacija*, 6. listopada 2008.). Ponirati u Riječ Božju znači biti spreman izaći iz vlastitih granica kako bi se susrelo Boga i suobličilo Kristu koji je živa Očeva riječ.

Tko je dakle glavni protagonist ovog teksta koji čita Etiopljanin? Filip nudi svom sugovorniku ključ za čitanje: onaj blagi trpeći sluga, koji na zlo ne uzvraća zlom i koji, premda ga se smatra neuspješnim i besplodnim i na kraju uklonjenim sa zemlje, oslobađa narod od bezakonja i donosi plod za Boga, upravo je onaj Krist kojeg Filip i čitava Crkva naviještaju! Krist koji nas je svojom Pashom sve otkupio. Na kraju, Etiopljanin priznaje Krista i traži krštenje i ispovijeda vjeru u Gospodina Isusa. Lijepo je to izvješće, ali tko je potaknuo Filipa da pođe u pustinju susresti toga čovjeka? Tko je nagnao Filipa da priđe kolima? To je Duh Sveti. Duh Sveti je glavni protagonist evangelizacije. „Oče, idem evangelizirati“ – „Da, što ćeš učiniti?“ – „Ah, ja naviještam Evanđelje i govorim tko je Isus, pokušavam uvjeriti ljude da je Isus Bog“.

Dragi moj, to nije evangelizacija, ako nema Duha Svetoga nema evangelizacije. To može biti prozelitizam, publicitet... Ali evangelizacija znači prepustiti se vodstvu Duha Svetoga, da On bude taj koji na potiče na naviještanje, na naviještanje sa svjedočenjem, pa i mučeništvom, pa i riječju.

Nakon što je pomogao Etiopljaninu susresti se s Uskrslim – Etiopljanin susreće uskrslom Isusa jer razumije ono proroštvo – Filip nestaje, Duh ga uzima i šalje ga da čini nešto drugo.

Rekao sam da je glavni protagonist evangelizacije Duh Sveti i koji je znak da si ti kršćanin, ti kršćanka, vjerovjesnik? To je radost. Pa i u mučeništvu.

A Filip pun radosti pošao je na drugo mjesto propovijedati Evanđelje.

Neka Duh učini krštenike muškarcima i ženama koji naviještaju evanđelje kako bi privukli druge ne sebi, nego Kristu, koji znaju dati Bogu prostora za djelovanje, koji znaju učiniti druge slobodnima i odgovornima pred Gospodom.

Na kraju pozdrava hodočasnima na talijanskom jeziku

Danas slavimo spomen Svetih anđela čuvara. Neka njihova prisutnost u vama ojača sigurnost da Bog prati život svake osobe. Neka vas podrže u naviještanju i življenju Kristovog evanđelja za svijet obnovljen u Božjoj ljubavi.